

redskaberne, der gjorde dem til mere end almindeligt værktøj, samler dr. Holger Rasmussen sig om arbejdsprocesserne, som den moderne etnologi foretrækker det, og man kan trygt følge de mange arbejdsled, tøjet skulle igennem, inden det rent blev gemt i husmoderens skab; særlig er man taknemmelig for, at strygingen og alt hertil hørende får en lige så udførlig omtale som alt det andet, hjemmets kvinder måtte ofre på sagen.

Folkekunsten forbigås ikke, og mellem de mange billeder findes også nogle karakteristiske prøver på de udskårne og malede manglebrætter. Blandt dem er også et fotografi af et manglebræt fra 1792 fra Byrum på Læsø. Det er første gang gengivet i Dania III, 1895, og siden i Axel Steensbergs bog om danske bonde-møbler, så det skulle have været unød- vendigt at gentage billedet her, da mang- lebrættet ikke i sin dekoration udmærker sig mere end så mange andre.

Der savnes en monografi over de dan- ske manglebrætter, som Holger Rasmus- sen skylder forskningen.

Helge Søgaard

Tobias Faber: *Dansk arkitektur*. (Arki- tektens forlag, 1977). 334 s.

Fabers danske arkitekturhistorie fra 1963 udsendes hermed i 2. udvidede udgave. Udvidelsen ligger i ajourføringen op til i dag i det sidste kapitel »Perioden 1963–1976«. På trods af de noget elitære ud- valgskriterier og i sammenhæng hermed den stærke æstetiske interesse fremfor en mere socialhistorisk tilgangsvinkel, der især får negative konsekvenser for gen- nemgangen af udviklingen efter 1. ver- denskrig, er »Dansk arkitektur« en grundbog inden for emnet på lige fod med Lund og Millechs »Danmarks byg- ningskunst«. Er den sidste i sin form lagt mere videnskabelig an – og dette i helt traditionel historisme med udpræget ten- dens til fortabelse i detaljer på bekostning

af syntetiserende fremstilling, er det Fa- bers styrke ud fra sin position at kunne sammenfatte det store stof og præcisere udviklingslinier gennem et mere snævert eksempelvalg.

Tilrettelæggelsen af den nye udgave, der er foretaget af forfatteren og Poul Erik Skrivers, er på en gang flot og funk- tionel-pædagogisk; billedsiden har fået samme prioritet som teksten. Som helhed fremstår bogen gennemillustreret med tegninger og meget kvalificerede foto- grafier.

Lars Dybdahl

Thorkild Roepstorff: *Frederik IV's ge- neralbygmestre*. (Foreningen til gamle Bygningers Bevaring, 1975). 48 s., 18 ill.

Skriftet, der er et optryk af et foredrag holdt i Foreningen til gamle Bygningers Bevaring, knytter sig til intentionerne i Roepstorffs bog fra 1970 om »Operahu- set i København« ved at argumentere for, at den arkitektoniske ansvarlighed bag Operahuset må føres tilbage på Johan Conrad Ernst, og dermed i videre for- stand bidrage til forklaringen på de stili- stiske konfrontationer, der finder sted i 1700-tallets første årti. Skriftet resumerer hovedsynspunkterne i Operahusbogen, men føjer også nye argumenter til, der sandsynliggør bogens ophavsmæssige og stilistiske indplacering af Ernst, i forhold til dels behandlede bygningsværker, dels de andre generalbygmestre, van Haven, Tessin og Krieger.

Lars Dybdahl

Robert Egevang: *Professorgårdene i la- tinerkvarteret*. (Foreningen til gamle Bygningers Bevaring, 1975). 78 s., 18 ill.

Mens de første professorresidenser, der indrettes i 1530'erne efter reformationen, tidligere er blevet beskrevet, giver Ege-